

Beslutningsforslag nr. B 36. Fremsat den 6. november 1986 af Lilli Gyldenkilde (SF), Carsten Andersen (SF), Tommy Dinesen (SF), Ole Henriksen (SF), Stillinge (SF) og Ebba Strange (SF)

Forslag til folketingsbeslutning

om forbedrede muligheder for ledige til at fuldføre en uddannelse

Folketinget pålægger regeringen at fremsætte lovforslag med henblik på ikrafttræden senest den 1. marts 1987, der sikrer følgende:

1. At alle ledige får ret til at vælge mellem arbejdstilbud eller uddannelse på arbejdsløshedsdagpenge.
- 1a. At alle langtidsledige får ret til at vælge mellem arbejdstilbud eller uddannelse på arbejdsløshedsdagpenge.
2. At alle ledige får ret til 3 års uddannelse efter 9.-10. klasses afgangsprøve.
3. At alle nyuddannede ledige sikres jobtræningsplads på 9 måneder.
4. At de reducerede dagpengesatser på 70 pct. og 55 pct. afskaffes.

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

Baggrunden for forslaget er, at den eksisterende lov på området har vist sig at være utilstrækkelig. Dette ses klart af, at kun få ledige indtil nu faktisk har benyttet sig af uddannelsesmuligheden.

Senest har undersøgelser vist, at de få, der er gået ind i en uddannelse, »for de flestes vedkommende« er ledige, der i forvejen har en uddannelse. Det er der i øvrigt intet galt ved, men det viser dog, at den allerstørste gruppe af ledige, nemlig ufaglærte kvinder og mænd, som kun har 7-8 års skolegang, ikke tør binde an med en uddannelse, som de jo ikke kan gøre færdig, fordi de opbruger dagpengereetten, mens »de lærer at læse«, dvs. tager 9.-10. klasses afgangsprøver.

Når det er almindeligt kendt, at ca. 70 pct. af de ledige er kvinder, som enten har en kort eller ingen uddannelse, og at de fleste ledige kommer fra Kvindeligt Arbejderforbund eller SiD, som organiserer de ufaglærte mænd, så ved vi også, at disse grupper har et uddannelsesunderskud, som de bør have ret til at ændre via uddannelse.

Dette skal de arbejdsløse have ret til, mens de modtager dagpenge som ledige.

Denne tankegang kan egentlig heller ikke ligge fjernt fra regeringens tankegang, da der jo er sket en oplødning i praksis m.h.t. de lediges muligheder for at uddanne sig på dagpenge.

Da de langtidsledige jo ofte er modne mennesker, der har forpligtelser over for børn, er det ikke muligt for dem at få en uddannelse uden at være sikret økonomisk. Dette kan de være, når de modtager dagpenge, mens de uddanner sig. Dette vil være til gavn for den enkelte, men også til gavn for det samfund, der får brug for arbejdskraften.

Allerede i dag kan der i visse brancher ikke skaffes den uddannede arbejdskraft, der er brug

for. Det gælder byggebranchen og visse fag i sundhedssektoren; der mangler f.eks. sundhedsplejersker og sygeplejersker. Arbejdstiden bliver sat ned de kommende år, det er der ingen tvivl om, og det vil naturligvis betyde, at der bliver brug for mange flere uddannede end i dag. Derfor må uddannelsessektoren udvides. Det vil være fuldt forsvarligt at gå i gang med det samme med denne udvidelse af uddannelseskapaciteten.

Bemærkninger til de enkelte punkter

Ad 1

Primært skal alle ledige have ret til at vælge mellem arbejdstilbud og uddannelse på dagpenge.

Ad 1a

Sekundært skal alle langtidsledige have ret til at vælge mellem arbejdstilbud og uddannelse på dagpenge.

Ad 2

De ledige skal have ret til 3 års uddannelse, og de, der først skal læse 9.-10. klasses afgangsprøve, får denne periode lagt til.

Ad 3

Alle nyuddannede får stillet en jobtræningsplads til rådighed til overenskomstmæssig løn i 9 måneder. Dette kan i givet fald støttes økonomisk af staten.

Ad 4

De nyuddannede ledige skal ikke straffes efter endt uddannelse, hvis de ikke øjeblikkelig kan skaffe sig et arbejde, derfor skal satserne på 70 pct. og 55 pct. afskaffes.